

ste omegn til familier, der måske har en familieindkomst på 1 mio. kr. eller mere. Det forekommer os at være fuldstændig skævt ud fra en lighedsbetragtning.

Derfor har vi et ønske om, at vi laver omfordeling ved at sikre, at børnechecken indtægterreguleres. Vi har sat grænsen rimelig højt, så det ikke engang er mellemgruppen, der rammes, men de virkelig velhavende. Og der må jeg sige, at netop i en periode, hvor ulighederne er så dramatisk stigende, som de er, så synes vi, at det er et forslag, der passer rigtig godt ind i at bekæmpe uligheden.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det, jeg simpelt hen ikke kan begribe, er, at SF mener, at det kun er rige mennesker med børn, der skal rammes, på andre områder kan det være syge rige eller gamle rige. Hvorfor ønsker SF ikke at fortsætte den linje, man hidtil har haft, som har vist sig at være en succes i opbygningen af velfærdssamfundet, nemlig at alle de rige skal være med til at betale via skatterne, og så laver vi velfærd for alle, så laver vi en folkeskole for alle eller gratis sygehuse for alle eller en børnecheck til alle for sikre, at der er et højt niveau?

Tror SF og hr. Villy Søvndal, at hvis vi går ind og laver en børnecheck kun til de fattige, vil vi blive ved med at have børnechecken på samme høje niveau, at man ikke vil presse den ned, ligesom vi har set det med folkepensionen, som halter længere og længere bagefter, efterhånden som det er en mindre og mindre del af befolkningen, der er afhængig kun af folkepensionen?

Hvad får SF til at tro, at det ikke vil gå børnechecken og andre sociale ydelser og andre velfærdsydelser ligesådan, hvis man må lrette dem kun til de fattige? Det er det, vi hidtil har set i Danmark og i alle andre lande. Hvorfor er SF gået over til kun at lave velfærd for de fattige?

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Det er faktisk ikke nogen ny holdning. Det er en holdning, der har været til offentlige ydelser siden SF's start. Man kan se det, hvis man læser i nogle af de første debatter af SF's periode i Folketinget. Vi har altid haft det synspunkt.

Det har vi også, fordi det normalt er sådan, at vores offentlige overførselsindkomster faktisk rammer meget præcist. Kontanthjælp gives til mennesker, der ingen indkomst har. Det samme

gør sygedagpenge, arbejdsløshedsdagpenge, førtidspension, efterløn osv.

Kl. 17.30

Vi har nogle få undtagelser, hvor vi direkte er med til at plyndre og beskatte lavindkomsterne til fordel for at lave fordeling både for lav- og højindkomstgrupper. Der er vi så besat i SF af tanken om lighed, om at kæmpe mod ulighederne, at vi også på det punkt vil gå ind og tage fra de meget velhavende og sikre, at de knap så velhavende slipper lidt billigere.

Det er altså meget god socialistisk omfordelingspolitik, som jeg synes Enhedslisten også skulle tænke lidt over.

Formanden:

Tak til hr. Villy Søvndal.

Der er ikke flere korte bemærkninger, og derfor kan vi gå videre i ordførerrækken med hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Der er noget ved den siddende regering, der minder mig om norsk landsholds fodbold for nogle år siden: ufattelig kedeligt og ufattelig defensivt.

På den anden side forstår jeg egentlig godt statsministerens taktik. Statsministerens spillermateriale er jo ikke noget at råbe hurra for. Hvis mine angribere hed Eva Ulighed, Flemming Forsinkelse og Kanonbrian, ville jeg også frygte for selvmålene.

Den defensive strategi har da også haft sine kronede dage, ikke mindst fordi regeringens modstanderhold har været præget af udskiftninger, hvor nogle af de nye spillere ikke rigtig har forstået, at man ikke vinder, hvis man hele tiden forærer bolden til det andet hold.

Enhedslisten vil ikke være med til det politiske fedtspilleri, for tag ikke fejl: Bag den defensive facade gemmer statsministerens gamle liberalistiske projekt sig, det projekt, som socialministeren kom for skade at lukke ud med sine hudløst ærlige udtalelser om øget ulighed.

Det skinner igennem i småt som i stort med forslag som profit på børnepasning og ikke mindst i kommunalreformen, en reform, hvor det egentlige formål ikke kan beskrives meget tydeligere, end Venstres ordfører, hr. Jens Rohde, gjorde det:

Det er klart, at vi gerne vil have kommuner, der er store nok til at udbyde opgaver. I dag er kommunerne ikke store nok til at skabe interes-